

Brusel 31. října 2019
(OR. en)

13634/19

Interinstitucionální spisy:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 420
ECOFIN 958

POZNÁMKA

Odesílatel: Generální sekretariát Rady

Příjemce: Rada

Č. předchozího dokumentu: 13331/19 FISC 403 ECOFIN 914

Předmět: Návrh směrnice Rady, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (přepracované znění)
Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronického registru
– politická dohoda

1. Komise dne 25. května 2018 přijala návrh směrnice Rady, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní¹. Tento návrh byl doplněn o návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronického registru².
2. Cílem uvedených návrhů je harmonizovat unijní postupy v oblasti spotřebních daní a cel, zvýšit transparentnost přepravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě, uvnitř EU a snížit administrativní a právní zátěž malých podniků. Návrhy obsahují řadu opatření na zefektivnění a zjednodušení procesů zahrnujících interakci vývozních a dovozních postupů týkajících se zboží podléhajícího spotřební dani, interakci mezi podniky a výjimečné situace.

¹ Dokument 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1–3.

² Dokument 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. Evropský hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 17. října 2018³. Evropský parlament vydal stanovisko k návrhu směrnice Rady dne 27. března 2019⁴ a stanovisko k návrhu nařízení Rady dne 3. října 2018⁵.
 4. Návrh směrnice Rady projednala Rada ECOFIN ve dnech 12. března 2019 a 17. května 2019. Ve znění směrnice jsou zohledněna zbývající vyjasnění znění požadovaná na květnovém zasedání Rady. Výbor stálých zástupců dne 30. října 2019 potvrdil, že všechny delegace mohou kompromisní znění obou návrhů podpořit. Jedna delegace si nadále ponechává výhradu.
 5. Komise učinila prohlášení uvedené v příloze II, které má být vloženo do zápisu z jednání Rady.
 6. Rada ECOFIN se proto vyzývá, aby na zasedání dne 8. listopadu 2019 dosáhla politické dohody o zněních návrhů uvedených v příloze I této poznámky.
-

³ Úř. věst. C 62, 5.2.2019, s. 108.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_CS.html

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_CS.html

NÁVRH

SMĚRNICE RADY,

kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (přepřacované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2008/118/ES¹ byla několikrát podstatně změněna. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepracována.
- (2) Je třeba, aby podmínky pro výběr spotřební daně ze zboží, na něž se vztahuje směrnice 2008/118/ES, zůstaly harmonizovány, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu.
- (3) Je vhodné upřesnit zboží podléhající spotřební dani, na něž se vztahuje tato směrnice, a odkázat za tímto účelem na směrnici Rady 2011/64/EU², směrnici Rady 92/83/EHS³, směrnici Rady 92/84/EHS⁴ a směrnici Rady 2003/96/ES⁵.
- (4) Zboží podléhající spotřební dani může ze zvláštních důvodů podléhat i jiným nepřímým daním. V takových případech by však členské státy měly dodržovat některé základní prvky pravidel Unie týkajících se nepřímých daní, aby nebyl ohrožen prospěšný účinek těchto pravidel.
- (5) Aby byl zajištěn volný pohyb, nemělo by zdanění jiného zboží než zboží podléhajícího spotřební dani vést k formalitám při přechodu hranice.
- (6) Je nezbytné zajistit uplatňování některých formalit při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani mezi územími, která jsou považována za součást celního území Unie, avšak jsou vyňata z oblasti působnosti této směrnice, a územími, na něž se tato směrnice vztahuje.
- (7) Jelikož pro řádné fungování vnitřního trhu je nezbytné, aby pojem a podmínky vzniku daňové povinnosti ke spotřební dani byly ve všech členských státech stejné, je nutno na úrovni Unie jasně stanovit, kdy je zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě a kdo je povinen tuto daň odvést.
- (8) Jelikož spotřební daň je daní ze spotřeby zboží, neměla by být vybírána ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo za určitých okolností úplně zničeno nebo nenahraditelně ztraceno.

¹ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

² Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. L 176, 5.7.2011, s. 24).

³ Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁴ Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁵ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

- (9) Kromě úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zboží může docházet k částečným ztrátám v důsledku povahy zboží. Vyjma řádně odůvodněných okolností by k těmto částečným ztrátám by neměla vznikat daňová povinnost, pokud nebudou vyšší než předem stanovené společné meze částečné ztráty.
- (9a) V případě neúmyslného přebytku zboží zjištěného během přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně by členské státy měly mít možnost povolit, aby bylo přebytečné zboží uloženo v daňovém skladu v režimu podmíněného osvobození od daně.
- (10) Za účelem zajištění jednotného přístupu k částečným ztrátám v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení společných mezí částečné ztráty. Při určování mezí částečné ztráty by Komise měla zejména zohlednit aspekty související s fyzikálními a chemickými vlastnostmi zboží (jako například povahu zboží podléhajícího spotřební dani, zejména u energetických produktů (těkavost), teplotu okolního prostředí během přepravy, vzdálenost přepravy nebo čas strávený přepravou). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁶. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (11) Postupy pro výběr a vrácení daně mají dopad na řádné fungování vnitřního trhu, a měly by proto dodržovat nediskriminační kritéria.
- (12) V případě nesrovnalosti v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně by daňová povinnost ke spotřební dani měla vzniknout v členském státě, na jehož území došlo k nesrovnalosti vedoucí k propuštění ke spotřebě, nebo není-li možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, v členském státě, ve kterém byla nesrovnalost zjištěna. Nedorazí-li zboží podléhající spotřební dani na místo určení, aniž by byla zjištěna jakákoli nesrovnalost, je třeba mít za to, že k nesrovnalosti došlo v členském státě odeslání zboží.
- (13) Kromě případů vrácení daně stanovených v této směrnici by měly členské státy, pokud to účel této směrnice vyžaduje, vrátit spotřební daň odvedenou ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě.

⁶ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (14) Pravidla a podmínky pro dodávky, které jsou osvobozeny od spotřební daně, by měly zůstat harmonizovány. V případě osvobozených dodávek pro organizace nacházející se v jiných členských státech by se mělo použít osvědčení o osvobození od daně.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek, pokud jde o formu osvědčení o osvobození od daně, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁷.
- (16) V zájmu zabránění daňovým únikům a zneužívání daňového režimu by měly být jasně stanoveny případy, kdy je povolen bezdaňový prodej cestujícím, kteří opouštějí území Unie. Jelikož se osoby cestující po souši mohou přemísťovat častěji a volněji v porovnání s osobami cestujícími lodí nebo letadlem, je riziko nedodržování stanovených omezení pro dovoz bez cla a daně ze strany cestujícího a potažmo kontrolní zátěž pro celní orgány značně vyšší v případě cestování po souši. Je proto třeba stanovit, že by prodej zboží bez spotřební daně neměl být na pozemních hranicích povolen.
- (17) Jelikož je nutno provádět kontroly ve výrobních a skladovacích zařízeních, aby bylo zajištěno vybrání daně, je v zájmu usnadnění takovýchto kontrol nezbytné zachovat systém skladů podléhajících schválení příslušnými orgány. Mělo by se mít za to, že držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani znamená fyzické držení tohoto zboží.
- (18) Je rovněž nezbytné stanovit požadavky, jež musí plnit oprávnění skladovatelé a hospodářské subjekty, které nemají postavení oprávněného skladovatele.
- (19) Zboží podléhající spotřební dani by před propuštěním ke spotřebě mělo být možné přepravovat v Unii v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Tato přeprava by měla být povolena z daňového skladu na různá místa určení, zejména do jiného daňového skladu, avšak rovněž na místa, která jsou pro účely této směrnice rovnocenná.
- (20) Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně by měla být povolena rovněž z místa jeho dovozu na tato místa určení a v souladu s tím by mělo být upraveno postavení osoby oprávněné k odesílání zboží z místa dovozu, avšak bez oprávnění k jeho skladování.
- (20a) Aby bylo zajištěno řádné uplatňování ustanovení týkajícího se ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je třeba upřesnit, že přeprava končí okamžikem, kdy příjemce může přesně zjistit množství zboží, které skutečně přijal. Jako důkaz o ukončení přepravy lze použít vykládku a zanesení do účetnictví.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (21) Aby bylo možné používat režim vnějšího tranzitu navazující na režim vývozu, celní úřad výstupu by se měl stát možným místem určení přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Měl by být stanoven okamžik, kdy je v takovém případě ukončen režim s podmíněným osvobozením od daně. Mělo by být stanoveno, že příslušné orgány v členském státě vývozu by měly vystavit oznámení o vývozu zboží na základě potvrzení o výstupu, které celní úřad výstupu zaslá celnímu úřadu vývozu při zahájení režimu vnějšího tranzitu. Aby v režimu vnějšího tranzitu mohla být převzata odpovědnost za zboží podléhající spotřební dani podle této směrnice, byl článek 189 nařízení (EU) 2015/2446 pozměněn nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1063⁸. V důsledku toho by mělo být umožněno, aby i zboží Unie podléhající spotřební dani bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.
- (22) Aby mohly příslušné orgány zajistit soulad elektronického správního dokladu a celního prohlášení při dovozu, když je zboží podléhající spotřební dani propuštěné do volného oběhu přepravováno z místa dovozu v režimu podmíněného osvobození od daně, měla by osoba, která příslušným orgánům v členském státě dovozu podává dovozní celní prohlášení ke zboží podléhajícímu spotřební dani („deklarant“), poskytnout informace o odesílateli a příjemci a důkaz, že dovezené zboží bude odesláno z členského státu dovozu do jiného členského státu.
- (23) V zájmu zajištění zaplacení spotřební daně v případě nevyřízení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani by členské státy měly požadovat zajištění, které by měl poskytnout oprávněný skladovatel, jež zboží odesílá, nebo registrovaný odesílatel nebo, pokud to členský stát odeslání umožňuje, jiná osoba podílející se na přepravě, za podmínek, jež stanoví členské státy.
- (24) Některé členské státy již od povinnosti poskytnout zajištění zprošťují přepravu energetických produktů pevným potrubím, neboť tento druh přepravy představuje velmi nízké daňové riziko. Za účelem harmonizace požadavků na poskytnutí zajištění v takových případech je vhodné zprostit přepravu energetických produktů pevným potrubím od povinnosti poskytnout zajištění ve všech členských státech.
- (25) Aby bylo zajištěno rychlé splnění potřebných formalit a usnadnil se dohled nad přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je vhodné využít elektronický systém vytvořený na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES⁹ k výměně elektronických správních dokladů mezi dotčenými osobami a příslušnými orgány.

⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1063 ze dne 16. května 2018, kterým se mění a opravuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 192, 30.7.2018, s. 1).

⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5).

- (26) Aby bylo zajištěno, že doklady používané při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně jsou snadno srozumitelné ve všech členských státech a mohou být zpracovávány elektronickým systémem vytvořeným na základě rozhodnutí č. 1152/2003/ES, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o strukturu a obsah těchto dokladů.
- (27) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro vyplňování, předkládání a podávání dokladů používaných při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (28) Je vhodné stanovit postup, podle něhož hospodářské subjekty informují příslušné orgány členských států odesláním a určením o zásilkách zboží podléhajícího spotřební dani. Je nutno brát zvláštní ohled na situaci některých příjemců, již nejsou napojeni na elektronický systém, avšak mohou dostávat zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
- (29) Aby bylo zajištěno řádné fungování pravidel týkajících se přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je nutno objasnit podmínky zahájení přepravy a jejího ukončení a vyřízení souvisejících povinností.
- (30) Aby mohly příslušné orgány zajistit soulad elektronického správního dokladu a celního prohlášení při vývozu, když je zboží podléhající spotřební dani před opuštěním území Unie přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně, měla by osoba, která podává vývozní celní prohlášení ke zboží podléhajícímu spotřební dani („deklarant“), sdělit příslušným orgánům v členském státě vývozu specifický správní referenční kód.
- (31) Aby mohl členský stát odesláním přijmout vhodná opatření, měl by příslušný orgán v členském státě vývozu informovat příslušný orgán v členském státě odesláním o veškerých nesrovnalostech, k nimž došlo během vývozu, nebo o skutečnosti, že zboží již nemá opustit území Unie.

- (32) Aby mohl odesílatel pro zboží podléhající spotřební dani určit nové místo určení, měl by členský stát odesláni informovat odesílatele, že dané zboží již nemá opustit území Unie.
- (33) Za účelem zlepšení možnosti provádět kontroly v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani by osoba, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo v případě, že zboží žádá osoba nedoprovází, dopravce měli být schopni příslušným orgánům předložit specifický správní referenční kód v libovolné formě, aby příslušné orgány mohly o zboží podléhající spotřební dani získat podrobné údaje.
- (34) Je nutné stanovit postupy, jež je třeba používat v případě nedostupnosti elektronického systému.
- (35) Za účelem sladění postupů podle této směrnice s celními postupy a za účelem zjednodušení uznávání alternativních důkazů o výstupu v členském státě odesláni by měl být stanoven minimální seznam standardních alternativních důkazů o výstupu prokazujících, že zboží opustilo území Unie.
- (36) Členské státy by měly mít možnost stanovit zvláštní opatření pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo za účelem zjednodušení uzavřít dvoustranné či vícestranné dohody s jinými členskými státy. Členské státy, které nejsou stranou dvoustranných nebo mnohostranných dohod, by neměly mít povinnost přijmout zvláštní opatření, které je obsahem takové dohody.
- (37) Aniž by byla měněna obecná struktura, je vhodné objasnit pravidla týkající se zdanění a postupu v souvislosti s přepravou zboží, z něhož již byla spotřební daň odvedena v některém členském státě.
- (38) Pokud je zboží podléhající spotřební dani nabyto soukromými osobami pro jejich vlastní spotřebu a je jimi přepravováno z území jednoho členského státu na území jiného členského státu, měla by být spotřební daň v souladu se zásadou, kterou se řídí vnitřní trh, odvedena v členském státě, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani nabyto.
- (38a) Výše spotřebních daní z tabákových výrobků a alkoholických nápojů uplatňovaná členskými státy se liší z řady důvodů, jako je fiskální politika nebo politika veřejného zdraví, přičemž v některých případech jsou tyto rozdíly markantní. V této souvislosti by členské státy měly být schopny omezit rizika, která usnadňují daňové podvody, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužívání daňového systému či ohrožují nebo narušují veřejnou politiku nebo ochranu zdraví a lidského života. Členské státy by proto měly mít možnost přijmout vhodná a přiměřená opatření, jež jim umožní určit, zda zboží podléhající spotřební dani, které je soukromou osobou přepravováno z území jednoho členského státu na území jiného členského státu, bylo touto osobou nabyto pro její vlastní spotřebu.
- (39) Je-li zboží podléhající spotřební dani po propuštění ke spotřebě v některém členském státě dodáno pro obchodní účely v jiném členském státě, je nutno stanovit, že v tomto druhém členském státě vzniká daňová povinnost ke spotřební dani. Za tímto účelem je zejména nezbytné vymezit pojem „dodání pro obchodní účely“.

- (40) Elektronický systém, který se v současné době používá pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, by měl být rozšířen na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je přepravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely. Používáním uvedeného elektronického systému se zjednoduší sledování takové přepravy a zajistí řádné fungování vnitřního trhu.
- (41) V případech, kdy je zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a přepravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, je vhodné vyjasnit, kdo je povinen k této dani a kdy vzniká daňová povinnost.
- (42) Aby se předešlo zbytečným investicím, při elektronizaci přepravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a přepravuje se na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, by se měly v co možná největší míře znovu využít stávající mechanismy pro přepravu v režimu s podmíněným osvobozením od daně. Za tímto účelem a k usnadnění takové přepravy by ustanovení o zajištění pro takovou přepravu měla být sladěna s ustanoveními o zajištění pro přepravu v režimu s podmíněným osvobozením od daně, aby se rozšířil okruh možných poskytovatelů zajištění.
- (43) K usnadnění stávající registrace hospodářských subjektů pracujících s režimy s podmíněným osvobozením od daně je nezbytné poskytnout daňovému skladu a registrovanému odesílateli možnost, aby poté, co informuje příslušné orgány členského státu odesláním, jednal jako certifikovaný odesílatel, pokud jde o zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a přepravuje se na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely. Současně by daňový sklad nebo registrovaný příjemce měl mít možnost jednat jako certifikovaný příjemce, pokud jde o toto zboží podléhající spotřební dani.
- (44) Je nutné stanovit postupy, které se použijí v případě, že je elektronický systém nedostupný a má se použít záložní doklad.
- (44a) Za účelem zjednodušení by členské státy měly mít možnost stanovit zvláštní opatření pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a přepravuje se na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, na základě dvoustranných či mnohostranných dohod s jinými členskými státy. Členské státy, které nejsou stranou v rámci dvoustranných nebo mnohostranných dohod, by neměly mít povinnost přijmout zvláštní opatření, které je obsahem takové dohody.
- (45) Aby bylo zajištěno, že doklady používané při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani, které se považuje za dodané pro obchodní účely, jsou snadno srozumitelné ve všech členských státech a mohou být zpracovávány elektronickým systémem zavedeným na základě rozhodnutí č. 1152/2003/ES, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o strukturu a obsah těchto dokladů.

- (46) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro vyplňování, předkládání a podávání dokladů používaných při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani a považovaného za dodané pro obchodní účely, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (47) Pokud je zboží podléhající spotřební dani nabyto osobou, která není oprávněným skladovatelem ani registrovaným příjemcem a nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a je odesláno nebo přepravováno odesílatelem, který vykonává samostatnou hospodářskou činnost nebo který zboží odesílá či přepravuje svým jménem, měla by být spotřební daň odvedena v členském státě určení. Je nutné stanovit postup, který má odesílatel dodržet, pokud jde o platbu spotřební daně. Aby bylo zajištěno, že daň bude v členském státě určení zaplácena, měl by odesílatel nebo jeho daňový zástupce zaregistrovat svou totožnost a poskytnout zajištění spotřební daně u konkrétně určeného příslušného úřadu a za podmínek stanovených členským státem určení. Za účelem usnadnění těchto mechanismů by odesílatel měl mít možnost si zvolit, zda ke splnění požadavků na registraci a úhradu zajištění využije daňového zástupce. Pokud tyto požadavky nesplní odesílatel ani daňový zástupce, měla by povinnost ke spotřební dani v členském státě určení dopadnout na příjemce.
- (48) Aby se zamezilo střetu zájmů mezi členskými státy a dvojímu zdanění v případech, kdy je zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu, přepravováno v Unii, je nutné upravit situace, kdy se u zboží podléhajícího spotřební dani po propuštění ke spotřebě vyskytnou nesrovnalosti.
- (49) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že zboží propuštěné ke spotřebě musí nést daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení. Použití těchto značení by však nemělo klást jakékoli překážky obchodu uvnitř Unie. Použití těchto značení by nemělo vést k dvojímu daňovému zatížení, a proto by mělo být objasněno, že jakákoli částka zaplácená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení musí být vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který tato značení vydal, vznikla-li daňová povinnost ke spotřební dani a tato spotřební daň byla vybrána v jiném členském státě. Aby se však zabránilo případnému zneužití, měly by mít členské státy, které značení vydaly, možnost toto vrácení, prominutí nebo uvolnění podmínit předložením důkazu o tom, že tato značení byla odstraněna nebo zničena.
- (50) Uplatňování běžných požadavků na přepravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani by mohlo způsobit nepřiměřenou administrativní zátěž malým výrobcům vína. Členské státy by proto měly mít možnost osvobodit tyto výrobce od některých povinností.
- (51) Je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že dosud nebylo nalezeno uspokojivé společné řešení pro zboží podléhající spotřební dani, které je použito pro zásobování lodí a letadel.

- (52) Pokud jde o zboží podléhající spotřební dani použité pro výstavbu a údržbu přeshraničních mostů mezi členskými státy, měly by mít tyto členské státy za účelem snížení administrativní zátěže možnost přijmout opatření odchylovající se od běžných pravidel a postupů vztahujících se na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani z území jednoho členského státu na území druhého členského státu.
- (53) Aby se mohly členské státy přizpůsobit elektronickému kontrolnímu systému pro přepravu zboží, měly by mít možnost využít přechodného období, během něhož se může tato přeprava nadále uskutečňovat na základě formalit stanovených směrnicí 2008/118/ES.
- (54) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření společných opatření s ohledem na některé aspekty spotřební daně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států, ale spíše jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (55) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by měla být omezena na ta ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu. Povinnost provést nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (56) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a dnů jejich použitelnosti uvedených v příloze I části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví obecnou úpravu spotřební daně, která se ukládá přímo nebo nepřímo na spotřebu níže uvedeného zboží („zboží podléhající spotřební dani“):
 - a) energetické produkty a elektřina, na něž se vztahuje směrnice 2003/96/ES;
 - b) alkohol a alkoholické nápoje, na něž se vztahují směrnice 92/83/EHS a 92/84/EHS;
 - c) tabákové výrobky, na něž se vztahuje směrnice 2011/64/EU.
2. Členské státy mohou ze zboží podléhajícího spotřební dani vybírat ze zvláštních důvodů další nepřímé daně za předpokladu, že tyto daně splňují pravidla Unie platná pro spotřební daně nebo pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení základu daně, výpočet daně, vznik daňové povinnosti a kontrolu daně, avšak s výjimkou ustanovení upravujících osvobození od daně.
3. Členské státy mohou vybírat daně
 - a) z výrobků jiných než zboží podléhající spotřební dani;
 - b) z poskytnutí služeb, včetně těch, která se týkají zboží podléhajícího spotřební dani, jestliže tyto daně nemají povahu daní z obratu.

Výběr těchto daní však nesmí vést k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

Článek 2

Použití celního kodexu Unie na zboží podléhající spotřební dani

1. Náležitosti stanovené celními předpisy Unie pro vstup zboží na celní území Unie se použijí obdobně na vstup zboží podléhajícího spotřební dani na území Unie z některého z území uvedených v čl. 4 odst. 2.

2. Náležitosti stanovené celními předpisy Unie pro výstup zboží z celního území Unie se použijí obdobně na výstup zboží podléhajícího spotřební dani z území Unie na některé z území uvedených v čl. 4 odst. 2.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 se Finsku povoluje, aby u přepravy zboží podléhajícího spotřební dani mezi územím tohoto členského státu a územími uvedenými v čl. 4 odst. 2 písm. c) uplatňovalo stejné postupy jako v případě takové přepravy na území tohoto členského státu.

4. Články 14 až 46 se nepoužijí na zboží podléhající spotřební dani, jež má celní status zboží, které není zbožím Unie, jak je definováno v čl. 5 bodě 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013¹⁰.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „oprávněným skladovatelem“ fyzická nebo právnická osoba oprávněná příslušnými orgány členského státu v rámci své podnikatelské činnosti vyrábět, zpracovávat, držet, skladovat, přijímat nebo odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně v daňovém skladu;
- 2) „územím členského státu“ území členského státu, na něž se vztahují Smlouvy, v souladu s články 349 a 355 Smlouvy o fungování Evropské unie, s výjimkou třetích území;
- 3) „územím Unie“ území členských států;
- 4) „třetími územími“ území uvedená v čl. 4 odst. 2 a 3;
- 5) „třetími zeměmi“ každý stát nebo každé území, na které se nevztahují Smlouvy;

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1), ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1063 ze dne 16. května 2018, kterým se mění a opravuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 192, 30.7.2018, s. 1).

- 6) „režimem s podmíněným osvobozením od daně“ daňový režim používaný při výrobě, zpracování, držení, skladování nebo přepravě zboží podléhajícího spotřební dani podmíněně osvobozeného od spotřební daně;
- 7) „dovozem“ propuštění zboží do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013. Odkazy v této směrnici na nařízení (EU) č. 952/2013 se považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie¹¹, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2339 ze dne 14. prosince 2016¹²;
- 7a) „neoprávněným vstupem“ vstup zboží na území Unie, které nebylo propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013 a v souvislosti s nímž vznikl celní dluh podle čl. 79 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013 nebo by takový dluh vznikl, pokud by zboží podléhalo clu;
- 8) „registrovaným příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, které je příslušnými orgány členského státu určeny za podmínek stanovených těmito orgány povoleno v rámci své podnikatelské činnosti přijímat zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně z území jiného členského státu;
- 9) „registrovaným odesílatelem“ fyzická nebo právnická osoba, které je příslušnými orgány členského státu dovozu za podmínek stanovených těmito orgány povoleno v rámci své podnikatelské činnosti pouze odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, které bylo v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013 propuštěno do volného oběhu;
- 10) „daňovým skladem“ místo, kde oprávněný skladovatel v rámci své podnikatelské činnosti vyrábí, zpracovává, drží, skladuje, přijímá nebo odesílá zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za určitých podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází;

¹¹ Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.

¹² Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 32.

- 11) „certifikovaným odesílatelem“ fyzická nebo právnická osoba zaregistrovaná u příslušných orgánů členského státu odeslání za účelem toho, aby v rámci své podnikatelské činnosti odesílala zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté přepraveno na území jiného členského státu;
- 12) „certifikovaným příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba zaregistrovaná u příslušných orgánů členského státu určení za účelem toho, aby v rámci své podnikatelské činnosti přijímala zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté přepraveno na území jiného členského státu;
- 13) „členským státem určení“ členský stát, do něhož má být zboží podléhající spotřební dani dodáno nebo v němž má být použito v souladu s ustanoveními této směrnice;
- 14) „prominutím“ zproštění povinnosti platit částku spotřební daně, která dosud nebyla zaplacená;
- 15) „vrácením“ navrácení částky spotřební daně, která byla zaplacená.

Článek 4

Územní působnost

1. Tato směrnice a směrnice 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU se vztahují na území Unie.
2. Tato směrnice a směrnice 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU se nevztahují na tato území, která jsou součástí celního území Unie:
 - a) Kanárské ostrovy;
 - b) francouzská území uvedená v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - c) Alandy;
 - d) britské Normanské ostrovy.

3. Tato směrnice a směrnice 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU se nevztahují na území, která spadají do oblasti působnosti čl. 355 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, ani na tato další území, která nejsou součástí celního území Unie:

- a) ostrov Helgoland;
- b) území Büsingen;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno.

4. Španělsko může svým prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU vztahují na Kanárské ostrovy – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.

5. Francie může svým prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU vztahují na území uvedená v odst. 2 písm. b) – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.

6. Tato směrnice nebrání tomu, aby Řecko zachovávalo zvláštní postavení zaručené hoře Athos článkem 105 řecké ústavy.

Článek 5

Zvláštní územní postavení

1. S ohledem na úmluvy a smlouvy uzavřené s Francií, Itálií, Kyprem a Spojeným královstvím se Monacké knížectví, San Marino, výsostné oblasti Spojeného království Akrotiri a Dhekelia a ostrov Man nepovažují pro účely této směrnice za třetí země.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby přeprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území

- a) Monackého knížectví byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení ve Francii;
- b) San Marina byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení v Itálii;
- c) výsostných území Spojeného království Akrotiri a Dhekelia byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení na Kypru;
- d) ostrova Man byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení ve Spojeném království.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby přeprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území Jungholzu a Mittelbergu (Kleines Walsertal) byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení v Německu.

KAPITOLA II

OBEČNÁ PROCESNÍ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

ZDANITELNÉ PLNĚNÍ, VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI, NESROVNALOSTI BĚHEM PŘEPRAVY V REŽIMU S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD DANĚ

Článek 6

Zdanitelné plnění, okamžik a místo vzniku daňové povinnosti, zničení a nenahraditelné ztráty

- 1. Zboží podléhající spotřební dani je předmětem spotřební daně v okamžiku
 - a) výroby, včetně případné těžby, na území Unie;
 - b) dovozu nebo neoprávněného vstupu na území Unie.

2. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká okamžikem propuštění ke spotřebě a v členském státě, v němž k tomuto propuštění došlo.
3. Pro účely této směrnice se „propuštěním ke spotřebě“ rozumí
 - a) situace, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí režim s podmíněným osvobozením od daně, včetně neoprávněného opuštění;
 - b) držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani, včetně případů nesrovnalostí, mimo režim s podmíněným osvobozením od daně, jestliže spotřební daň z tohoto zboží nebyla vybrána podle použitelných právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů;
 - c) výroba, včetně zpracování zboží podléhajícího spotřební dani a neoprávněné výroby nebo zpracování, mimo režim s podmíněným osvobozením od daně,
 - d) dovoz zboží podléhajícího spotřební dani, pokud není zboží podléhající spotřební dani bezprostředně po dovozu umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od daně, nebo neoprávněný vstup zboží podléhajícího spotřební dani, pokud nedošlo k zániku povinnosti zaplatit celní dluh podle čl. 124 odst. 1 písm. e), f), g) a k) nařízení (EU) č. 952/2013¹³. Pokud došlo k zániku povinnosti zaplatit celní dluh podle čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 952/2013, mohou členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit sankce s přihlédnutím k výši dluhu na spotřební dani, který by vznikl.
4. Má se za to, že okamžikem opuštění režimu s podmíněným osvobozením od daně podle odst. 3 písm. a) je:
 - a) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě ii) okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani registrovaným příjemcem;
 - b) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iv) okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani příjemcem;
 - c) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 4 okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani v místě přímého dodání.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2339 ze dne 14. prosince 2016 (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 32).

5. Úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, ke které došlo v důsledku nepředvídatelných okolností, vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů členského státu zboží zničit, se nepovažuje za propuštění ke spotřebě.

6. Pro účely této směrnice se zboží považuje za úplně zničené nebo nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být použito jako zboží podléhající spotřební dani.

7. Částečná ztráta v důsledku povahy zboží, k níž dojde během přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně mezi členskými státy, se nepovažuje za propuštění ke spotřebě v rozsahu, v němž ztráta nepřekračuje společnou mez částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani, pokud členský stát nemá přiměřený důvod k podezření na podvod nebo nesrovnalost. Díl částečné ztráty, který přesahuje společnou mez částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani, se považuje za propuštění ke spotřebě.

7a. Členský stát může stanovit vlastní pravidla pro přístup k částečným ztrátám v režimu s podmíněným osvobozením od daně, na něž se nevztahuje odstavec 7.

8. Úplné zničení nebo úplnou či částečnou nenahraditelnou ztrátu zboží podléhajícího spotřební dani podle odstavce 5 je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k úplnému zničení nebo úplné či částečné nenahraditelné ztrátě došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

Je-li konstatováno úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani, zajištění poskytnuté v souladu s článkem 17 se po předložení uspokojivého důkazu v plné nebo případně částečné výši uvolní.

9. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 52, kterými stanoví společné meze částečné ztráty podle odstavce 7 tohoto článku a čl. 45 odst. 2 mimo jiné s ohledem na povahu zboží, fyzikální a chemické vlastnosti zboží, teplotu okolního prostředí během přepravy, vzdálenost přepravy nebo čas strávený přepravou, přičemž upřesní zboží podléhající spotřební dani, příslušnou společnou mez částečné ztráty jako procento celkového množství a další významné aspekty týkající se přepravy zboží.

Neexistují-li společné meze částečné ztráty, uplatní členské státy i nadále vnitrostátní předpisy.

Článek 7

Osoba povinná ke spotřební dani

1. Osobou povinnou ke vzniklé daňové povinnosti ke spotřební dani je
 - a) ve vztahu k situaci, kdy zboží podléhající spotřební dani opouští režim s podmíněným osvobozením od daně podle čl. 6 odst. 3 písm. a),
 - i) oprávněný skladovatel, registrovaný příjemce nebo jakákoli jiná osoba, která zboží podléhající spotřební dani propouští z režimu s podmíněným osvobozením od daně nebo jejímž jménem se toto propuštění uskutečňuje, a v případě neoprávněného opuštění daňového skladu jakákoli jiná osoba, jež se na tomto neoprávněném opuštění podílela,
 - ii) v případě nesrovnalosti při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jak je definována v čl. 9 odst. 1, 2 a 4: oprávněný skladovatel, registrovaný odesílatel nebo jakákoli jiná osoba, která poskytla zajištění daně podle čl. 17 odst. 1 a 2, a jakákoli osoba, která se podílela na neoprávněném opuštění režimu a která si byla této neoprávněnosti vědoma nebo lze důvodně předpokládat, že si jí měla být vědoma;
 - b) ve vztahu k držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. b): osoba držící nebo skladující zboží podléhající spotřební dani nebo jakákoli jiná osoba, která se na držení nebo skladování tohoto zboží podílela, nebo jakákoli kombinace těchto osob v souladu se zásadou společné a nerozdílné odpovědnosti;
 - c) ve vztahu k výrobě, včetně zpracování, zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. c): osoba vyrábějící zboží podléhající spotřební dani a v případě neoprávněné výroby jakákoli jiná osoba, která se na výrobě tohoto zboží podílela;
 - d) ve vztahu k dovozu nebo neoprávněnému vstupu zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. d): deklarant ve smyslu čl. 5 bodu 15 nařízení (EU) č. 952/2013 nebo kterákoli jiná osoba ve smyslu čl. 77 odst. 3 uvedeného nařízení a v případě neoprávněného vstupu jakákoli další osoba, která se na tomto neoprávněném vstupu zboží podílela.
2. Má-li povinnost přiznat a zaplatit tutéž spotřební daň více osob, odpovídají společně a nerozdílně.

Článek 8

Použitelné podmínky vzniku daňové povinnosti a sazby spotřební daně

Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž vzniká tato daňová povinnost v členském státě, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě.

Spotřební daň se vyměří a vybere a popřípadě vrátí nebo promine postupem stanoveným každým členským státem. Členské státy použijí stejné postupy na tuzemské zboží i na zboží pocházející z ostatních členských států.

Odchylně od prvního odstavce platí, že pokud se sazby spotřební daně mění, zásoby zboží podléhajícího spotřební dani již propuštěného ke spotřebě mohou případně podléhat zvýšení nebo snížení spotřební daně.

Článek 9

Nesrovnalosti během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně dojde k nesrovnalosti, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), nastává propuštění ke spotřebě na území členského státu, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud je v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně zjištěna nesrovnalost, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), a není možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, má se za to, že k ní došlo na území členského státu, v němž byla zjištěna, a v okamžiku, kdy byla zjištěna.

3. V situacích uvedených v odstavcích 1 a 2 uvědomí příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží propuštěno ke spotřebě, nebo členského státu, který se považuje za stát, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě, příslušné orgány členského státu odeslání.

4. Pokud zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně nedorazí na místo určení a v průběhu přepravy nebyla zjištěna žádná nesrovnalost, která by měla za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), má se za to, že došlo k nesrovnalosti v členském státě odeslání v okamžiku zahájení přepravy, ledaže je ve lhůtě čtyř měsíců od zahájení přepravy podle čl. 19 odst. 1 příslušným orgánům členského státu odeslání uspokojivým způsobem prokázáno, že přeprava byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2, nebo je prokázáno místo, kde k nesrovnalosti došlo.

Jestliže osoba, která poskytla zajištění stanovené v článku 17, nevěděla nebo nemohla vědět, že zboží nedorazilo na místo určení, má od okamžiku, kdy ji o tom příslušné orgány členského státu odeslání vyrozumí, jeden měsíc na to, aby mohla prokázat, že přeprava byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2, nebo aby mohla prokázat, kde k nesrovnalosti došlo.

5. Pokud se v situacích uvedených v odstavcích 2 a 4 do tří let ode dne zahájení přepravy podle čl. 19 odst. 1 zjistí, ve kterém členském státě k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

Příslušné orgány členského státu, v němž k nesrovnalosti došlo, uvědomí příslušné orgány členského státu, v němž byla spotřební daň vybrána, aby po předložení důkazu o výběru spotřební daně v druhém členském státě daň vrátily nebo prominuly.

6. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jiná než podle čl. 6 odst. 5 a 6, kvůli níž nebyla přeprava nebo část přepravy zboží podléhajícího spotřební dani ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2.

ODDÍL 2

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ DANĚ

Článek 10

Vrácení a prominutí daně

Vedle případů uvedených v čl. 37 odst. 4, čl. 44 odst. 5 a čl. 46 odst. 3 a případů stanovených směrnicemi 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS a 2011/64/EU mohou příslušné orgány členského státu, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě v situacích stanovených tímto členským státem a v souladu s podmínkami, které tento členský stát stanoví za účelem předcházení případným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu, vrátit nebo prominout na žádost dotyčné osoby spotřební daň z daného zboží.

Toto vrácení nebo prominutí nesmí mít za následek osvobození od daně jiné, než je uvedeno v článku 11 nebo ve směrnici 2003/96/ES, 92/83/EHS, 92/84/EHS nebo 2011/64/EU.

ODDÍL 3
OSVOBOZENÍ OD SPOTŘEBNÍ DANĚ

Článek 11

Osvobození od spotřební daně

1. Zboží podléhající spotřební dani je osvobozeno od spotřební daně, je-li určeno k použití
 - a) v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů;
 - b) mezinárodními organizacemi, které za mezinárodní organizace uznávají orgány veřejné moci hostitelského členského státu, a členy těchto organizací v mezích a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla;
 - c) ozbrojenými silami jiných členských států Organizace severoatlantické smlouvy než členských států, ve kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební dani, k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;
 - d) ozbrojenými silami Spojeného království rozmístěnými na Kypru podle Smlouvy o založení Kyperské republiky ze dne 16. srpna 1960 k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;
 - e) ke spotřebě podle smlouvy uzavřené s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, je-li taková dohoda přípustná nebo schválena s ohledem na osvobození od daně z přidané hodnoty.

2. Uplatnění těchto osvobození od daně může hostitelský stát podmínit nebo omezit. Členské státy mohou osvobození přiznat formou vrácení spotřební daně.

Článek 12

Osvědčení o osvobození od daně

1. Zboží podléhající spotřební dani, které je přepravováno z území jednoho členského státu na území jiného členského státu v režimu s podmíněným osvobozením od daně a je předmětem osvobození od daně podle čl. 11 odst. 1, musí být provázeno osvědčením o osvobození od daně. V osvědčení o osvobození od daně musí být upřesněna povaha a množství zboží podléhajícího spotřební dani, které má být dodáno, hodnota zboží, totožnost osvobozeného příjemce a hostitelský členský stát, který osvobození od daně osvědčuje.

2. Členské státy mohou osvědčení o osvobození od daně podle odstavce 1 použít v jiných oblastech nepřímého zdanění a k zajištění, že osvědčení o osvobození od daně splňuje podmínky a omezení pro přiznávání osvobození od daně podle jejich vnitrostátních předpisů.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formu, která se má použít pro osvědčení o osvobození od daně. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.

4. Postup podle článků 20 až 27 se nevztahuje na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně určeného ozbrojeným silám uvedeným v čl. 11 odst. 1 písm. c), pokud se na ně vztahuje režim přímo vycházející ze Severoatlantické smlouvy.

Členské státy však mohou stanovit, že se postup podle článků 20 až 27 na takovou přepravu použije, pokud se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo stanoví-li tak dohoda mezi dotčenými členskými státy, mezi jejich územími.

Článek 13

Osvobození od spotřební daně pro cestující do třetích zemí nebo na třetí území

1. Členské státy mohou osvobodit od spotřební daně zboží podléhající spotřební dani prodávané v bezdaňových prodejnách, které je převáženo v osobních zavazadlech cestujících na třetí území nebo do třetí země uskutečňujících let nebo námořní cestu.
2. Na zboží prodávané na palubě letadla nebo lodi během letu nebo námořní cesty na třetí území nebo do třetí země se vztahují pravidla platná pro zboží prodávané bezdaňovými prodejny.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osvobození od daně stanovená v odstavcích 1 a 2 byla používána tak, aby bylo zabráněno možným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.
4. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „bezdaňovou prodejnu“ jakékoli zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými orgány členských států, zejména za použití odstavce 3;
 - b) „cestujícím na třetí území nebo do třetí země“ každý cestující, jenž je držitelem cestovního dokladu opravňujícího k letecké či námořní dopravě, v němž je jako konečné místo určení uvedeno letiště či přístav nacházející se na třetím území nebo ve třetí zemi.

KAPITOLA III

VÝROBA, ZPRACOVÁNÍ, DRŽENÍ A SKLADOVÁNÍ

Článek 14

Obecná ustanovení

1. Každý členský stát přijme předpisy pro výrobu, zpracování, držení a skladování zboží podléhajícího spotřební dani v souladu s touto směrnicí.
2. Výrobu, zpracování, držení a skladování zboží podléhajícího spotřební dani, nebyla-li dosud zaplácena, je nutno uskutečňovat v daňovém skladu.

Článek 15

Podmínky týkající se povolení pro oprávněného skladovatele

1. Zřízení a provoz daňového skladu oprávněným skladovatelem podléhá povolení příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází.

Uvedené povolení podléhá podmínkám, které jsou orgány oprávněny stanovit pro účely předcházení možným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu.

2. Oprávněný skladovatel je povinen
 - a) poskytnout případné zajištění vztahující se na rizika spojená s výrobou, zpracováním, držením a skladováním zboží podléhajícího spotřební dani;
 - b) splnit požadavky předepsané členským státem, na jehož území se daňový sklad nachází;
 - c) pro každý daňový sklad vést evidenci zásob a pohybu zboží podléhajícího spotřební dani;
 - d) v okamžiku ukončení přepravy přijmout na daňový sklad a zanést do své evidence veškeré zboží podléhající spotřební dani, které je přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně, pokud se neuplatní čl. 16 odst. 4;
 - e) souhlasit s veškerým sledováním zboží a kontrolami stavu zásob.

Podmínky pro poskytnutí zajištění podle písmene a) stanoví příslušné orgány členského státu, v němž je daňový sklad povolen.

KAPITOLA IV

PŘEPRAVA ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI V REŽIMU S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD SPOTŘEBNÍ DANĚ

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Obecná ustanovení o místu odeslání a místu určení v rámci přepravy

1. Zboží podléhající spotřební dani může být přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně mezi těmito místy na území Unie, včetně přepravy přes třetí zemi nebo třetí území:

- a) z daňového skladu
 - i) do jiného daňového skladu,
 - ii) registrovanému příjemci,
 - iii) do místa, kde zboží podléhající spotřební dani opouští území Unie, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 1,
 - iv) příjemci podle čl. 11 odst. 1, je-li zboží odesláno z území jiného členského státu;
 - v) pokud tak stanoví čl. 329 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447¹⁴, celnímu úřadu výstupu, který je zároveň celním úřadem odeslání pro režim vnějšího tranzitu v případech stanovených v čl. 189 odst. 4 nařízení (EU) č. 2446/2015¹⁵;
- b) z místa dovozu na jakékoli místo určení uvedené v písmeni a), je-li toto zboží odesláno registrovaným odesílatelem.

Pro účely tohoto článku se „místem dovozu“ rozumí místo, kde je zboží propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013.

¹⁴ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

¹⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

2. S výjimkou případů, kdy se dovoz uskutečňuje uvnitř daňového skladu, může být zboží podléhající spotřební dani přepravováno z místa dovozu v režimu s podmíněným osvobozením od daně, pouze pokud deklarant ve smyslu čl. 5 bodu 15 nařízení (EU) č. 952/2013 nebo kterákoli jiná osoba, která se přímo nebo nepřímo podílí na vyřizování celních formalit v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 952/2013, příslušným orgánům členského státu dovozu poskytly:

- a) jedinečné číslo pro účely spotřebních daní podle čl. 19 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EU) č. 389/2012¹⁶, které identifikuje registrovaného odesílatele, jenž se účastní přepravy;
- b) jedinečné číslo pro účely spotřebních daní podle čl. 19 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EU) č. 389/2012, které identifikuje příjemce, jemuž je zboží odesláno;
- c) v příslušných případech důkaz prokazující, že dovážené zboží je určeno k odeslání z území členského státu dovozu na území jiného členského státu.

3. Členské státy mohou stanovit, že důkazy uvedené v odst. 2 písm. c) se příslušným orgánům poskytují pouze na vyžádání.

4. Odchylně od odst. 1 písm. a) bodů i) a ii) a písm. b) tohoto článku může členský stát určení za podmínek, které případně stanoví, povolit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně na místo přímého dodání nacházející se na jeho území, pokud bylo toto místo určeno oprávněným skladovatelem v členském státě určení nebo registrovaným příjemcem jiným než registrovaným příjemcem, jehož povolení je omezeno podle čl. 18 odst. 3.

Tento oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce odpovídá za předložení oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1.

5. Odstavce 1, 2 a 4 se použijí také na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani s nulovou sazbou, které nebylo propuštěno ke spotřebě.

Článek 17

Zajištění

1. Příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených požadují, aby byla rizika spojená s přepravou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně kryta zajištěním poskytnutým odesílajícím oprávněným skladovatelem nebo registrovaným odesílatelem.
2. Zajištění se nepožaduje pro přepravu energetických produktů pevným potrubím, s výjimkou řádně odůvodněných případů.

¹⁶ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

3. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených povolit, aby zajištění uvedené v odstavci 1 poskytl dopravce, vlastník zboží podléhajícího spotřební dani nebo příjemce anebo aby je poskytly společně dvě nebo více těchto osob a osoby uvedené v odstavci 1.
4. Zajištění platí pro celou Unii.
5. Členský stát odeslání může upustit od požadavku poskytnout zajištění pro následující přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně:
 - a) přeprava, která se uskutečňuje zcela na jeho území;
 - b) pokud s tím ostatní dotčené členské státy souhlasí, přeprava energetických produktů v Unii po moři.
6. Členské státy stanoví podrobná pravidla upravující poskytování a platnost zajištění.

Článek 18

Registrovaný příjemce

1. Registrovaný příjemce nesmí vyrábět, zpracovávat, držet, skladovat ani odesílat zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
2. Registrovaný příjemce musí splnit tyto požadavky:
 - a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani poskytnout zajištění spotřební daně za podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu určení;
 - b) v okamžiku ukončení přepravy zanést do svého účetnictví zboží podléhajícího spotřební dani přijaté v režimu s podmíněným osvobozením od daně;
 - c) souhlasit s veškerými kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.
3. U registrovaného příjemce, který přijímá zboží podléhajícího spotřební dani pouze příležitostně, je povolení uvedené v čl. 3 odst. 8 omezeno na přesně stanovené množství zboží podléhajícího spotřební dani, jednoho odesílatele a přesně stanovenou dobu. Členské státy mohou povolení omezit na jednu přepravu.

Článek 19

Zahájení a ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je zahájena
 - i) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) v okamžiku, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí odesílající daňový sklad,
 - ii) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. b) v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do volného oběhu podle článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013.
2. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je ukončena
 - i) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a písm. b) v okamžiku, kdy příjemce převzal dodávku zboží podléhajícího spotřební dani,
 - ii) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) v okamžiku, kdy toto zboží opustilo území Unie,
 - iii) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě v) v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.

ODDÍL 2

POSTUP PŘI PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI V REŽIMU

S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD SPOTŘEBNÍ DANĚ

Článek 20

Elektronický správní doklad

1. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani se považuje za uskutečňovanou v režimu s podmíněným osvobozením od daně pouze v případě, že se uskutečňuje za použití elektronického správního dokladu zpracovaného podle odstavců 2 a 3.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku předloží odesílatel příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického správního dokladu pomocí elektronického systému podle článku 1 rozhodnutí č. 1152/2003/ES („elektronický systém“).

3. Příslušné orgány členského státu odeslání elektronicky ověří údaje uvedené v návrhu elektronického správního dokladu.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí odesílatele.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu odeslání přidělí dokumentu specifický správní referenční kód a sdělí ho odesílateli.

4. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad neprodleně příslušným orgánům členského státu určení, které jej zašlou příjemci, je-li příjemcem oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce.

Je-li zboží podléhající spotřební dani určeno pro oprávněného skladovatele v členském státě odeslání, zašlou příslušné orgány tohoto státu elektronický správní doklad přímo oprávněnému skladovateli.

5. Odesílatel předá osobě, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo v případě, že zboží žádná osoba nedoprovází, dopravci specifický správní referenční kód. Osoba, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo dopravce tento kód na žádost předloží příslušným orgánům kdykoli během přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Příslušné orgány však případně mohou požadovat tištěnou podobu elektronického správního dokladu nebo kteréhokoli jiného obchodního dokladu.

6. Odesílatel může elektronický správní doklad prostřednictvím elektronického systému zrušit, dokud přeprava nebyla zahájena podle čl. 19 odst. 1.

7. Během přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně může odesílatel prostřednictvím elektronického systému změnit místo určení nebo příjemce zboží podléhajícího spotřební dani na jedno z míst určení uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě i), ii), iii) nebo v) nebo případně odst. 4. Za tímto účelem odesílatel pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického dokladu o změně místa určení.

Článek 21

Nakládání s elektronickým správním dokladem pro vyvážené zboží

1. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a v) zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad příslušným orgánům členského státu, v němž bylo podáno vývozní prohlášení podle čl. 221 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447 („členský stát vývozu“), jestliže se tento členský stát liší od členského státu odeslání.

2. Deklarant poskytne příslušným orgánům členského státu vývozu specifický správní referenční kód označující zboží podléhající spotřební dani, které je uvedeno ve vývozním prohlášení.
3. Příslušné orgány v členském státě vývozu před propuštěním zboží k vývozu ověří, zda údaje v elektronickém správním dokladu odpovídají údajům ve vývozním prohlášení.
4. Vyskytují-li se nesrovnalosti mezi elektronickým správním dokladem a vývozním prohlášením, příslušné orgány v členském státě vývozu pomocí elektronického systému uvědomí příslušné orgány v členském státě odeslání.
5. Pokud zboží již nemá opustit území Unie, příslušné orgány v členském státě vývozu pomocí elektronického systému vyrozumí o jeho odeslání příslušné orgány v členském státě odeslání, jakmile se tuto skutečnost dozvědí. Příslušné orgány v členském státě odeslání bezodkladně předají vyrozumění odesílateli. Po obdržení oznámení odesílatel zruší elektronický správní doklad, jak je stanoveno v čl. 20 odst. 6, nebo případně změni místo určení zboží, jak je stanoveno v čl. 20 odst. 7.

Článek 22

Zvláštní režim pro přepravu energetických produktů

1. Při přepravě energetických produktů po moři nebo vnitrozemskou vodní cestou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně k příjemci, jenž není s konečnou platností znám v době, kdy odesílatel podává návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 20 odst. 2, mohou příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby odesílatel v tomto dokladu nevyplňoval údaje o příjemci.
2. Odesílatel předá údaje o příjemci postupem podle čl. 20 odst. 7 příslušným orgánům členského státu odeslání, jakmile jsou známy a nejpozději v okamžiku ukončení přepravy.
3. Tento článek se nevztahuje na přepravu podle čl. 16 odst. 1 písm. a) bodu iii) a v).

Článek 23

Rozdělení zásilek

1. Příslušné orgány členského státu odeslání mohou za podmínek stanovených tímto členským státem povolit, aby odesílatel rozdělil přepravu energetických produktů v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně do dvou nebo více částí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) celkové množství zboží podléhajícího spotřební dani zůstane nezměněno;
- b) k rozdělení dojde na území členského státu, který tento postup umožňuje;
- c) příslušným orgánům tohoto členského státu je sděleno místo, v němž se rozdělení uskuteční.

2. Členské státy sdělí Komisi, zda povolují rozdělení přepravy na svém území a za jakých podmínek. Komise předá tyto informace ostatním členským státům.

Článek 24

Formality v místě určení

1. Po přijetí zboží podléhajícího spotřební dani na kterémkoli z míst určení uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a odst. 4 předloží příjemce příslušným orgánům členského státu určení neprodleně, avšak nejdéle do pěti pracovních dní po ukončení přepravy, s výjimkou případů příslušným orgánům uspokojivě zdůvodněných, oznámení o jeho přijetí pomocí elektronického systému.

2. Příslušné orgány členského státu určení stanoví způsoby předkládání oznámení o přijetí zboží příjemci uvedenými v čl. 11 odst. 1.

3. Příslušné orgány členského státu určení elektronicky ověří údaje uvedené v oznámení o přijetí zboží.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně vyrozumí příjemce.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu určení vystaví příjemci potvrzení o registraci oznámení o přijetí zboží a zašlou toto potvrzení příslušným orgánům členského státu odeslání.

4. Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o přijetí zboží odesílateli. Pokud se místo odeslání a místo určení nacházejí v témže členském státě, zašlou příslušné orgány tohoto členského státu oznámení o přijetí zboží přímo odesílateli.

Článek 25

Formality při ukončení přepravy vyváženého zboží

1. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a případně písm. b) této směrnice vyhotoví příslušné orgány členského státu vývozu na základě informací o výstupu zboží obdržených od celního úřadu výstupu podle článku 329 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447, nebo úřadu, u něhož byly splněny náležitosti pro výstup zboží z celního území podle čl. 2 odst. 2 této směrnice, pomocí elektronického systému oznámení potvrzující, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Unie.
2. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě v) vyhotoví příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží na základě informací obdržených od celního úřadu výstupu podle čl. 329 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447.
3. Příslušné orgány členského státu vývozu elektronicky ověří údaje, na základě nichž má být vyhotoveno oznámení o vývozu zboží v souladu s odstavcem 1 a 2. Po ověření těchto údajů, a je-li členský stát odesláním jiný než členský stát vývozu, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží příslušným orgánům členského státu odesláním.

Příslušné orgány členského státu odesláním zašlou oznámení o vývozu zboží odesílateli.

Článek 26

Nedostupnost elektronického systému

1. Odchylně od čl. 20 odst. 1, je-li elektronický systém v členském státě odesláním nedostupný, může odesílatel zahájit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za podmínky, že
 - a) zboží provází záložní doklad, který obsahuje stejné údaje jako návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 20 odst. 2;
 - b) odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odesláním před zahájením přepravy.

Členský stát odeslání může rovněž od odesílatele vyžadovat kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci písm. a), ověření údajů uvedených v této kopii členským státem odeslání a v případě, že odpovědnost za nedostupnost elektronického systému nese odesílatel, příslušné informace o důvodech této nedostupnosti před zahájením přepravy.

2. Jakmile je dostupnost elektronického systému obnovena, předloží odesílatel návrh elektronického správního dokladu v souladu s čl. 20 odst. 2.

Jakmile jsou údaje uvedené v návrhu elektronického správního dokladu ověřeny v souladu s čl. 20 odst. 3 a jsou správné, nahradí tento doklad záložní doklad uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku. Ustanovení čl. 20 odst. 4, čl. 21 odst. 1 a články 24 a 25 se použijí obdobně.

3. Odesílatel uschovává kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 písm. a) ve své evidenci .

4. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, smí odesílatel změnit místo určení zboží podle čl. 20 odst. 7 nebo rozdělit přepravu energetických produktů podle článku 23 a tuto informaci sdělí příslušným orgánům členského státu odeslání pomocí alternativních komunikačních prostředků. Za tímto účelem odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před změnou místa určení nebo rozdělením přepravy. Odstavce 2 a 3 se použijí obdobně.

5. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a v), odesílatel předá kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 písm. a) deklarantovi.

Deklarant poskytne kopii tohoto záložního dokladu, jehož obsah odpovídá zboží podléhajícímu spotřební dani uvedenému ve vývozním prohlášení, nebo jedinečný identifikátor záložního dokladu příslušným orgánům členského státu vývozu.

Článek 27

Záložní doklady v místě určení nebo v případech vývozu

1. Pokud v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 nelze po ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani předložit oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 ve lhůtě stanovené v uvedeném článku buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě určení, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z důvodu skutečnosti, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, předloží příjemce příslušným orgánům členského státu určení, s výjimkou řádně odůvodněných případů, listinný doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží a osvědčující ukončení přepravy.

S výjimkou případů, kdy může příjemce oznámení o přijetí zboží předložit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, jak stanoví čl. 24 odst. 1, nebo řádně odůvodněných případů zašlou příslušné orgány členského státu určení kopii záložního dokladu podle prvního pododstavce příslušným orgánům členského státu odesláním, které ji předají odesílateli nebo ji pro něj uschovají. Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě určení nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, předloží příjemce oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 24 odst. 1. Ustanovení čl. 24 odst. 3 a 4 se použijí obdobně.

2. Pokud v případě uvedeném v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodu iii) nebo v) nelze po ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani vyhotovit oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 a 2 nebo vyrozumění, že zboží již nemá opustit Unii, podle čl. 21 odst. 5 buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě vývozu, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z důvodu skutečnosti, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu příslušným orgánům členského státu odesláním doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o vývozu zboží nebo vyrozumění a osvědčující ukončení přepravy nebo skutečnost, že zboží neopustí Unii, s výjimkou případů, kdy lze oznámení o vývozu zboží nebo vyrozumění vyhotovit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, nebo řádně odůvodněných případů.

Kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci předají příslušné orgány členského státu odesláním odesílateli nebo ji pro něj uschovají.

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě vývozu nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží v souladu s čl. 25 odst. 1 a 2 nebo vyrozumění podle čl. 21 odst. 5. Ustanovení čl. 25 odst. 3 se použijí obdobně.

Článek 28

Alternativní prokázání přijetí a důkazy o výstupu

1. Bez ohledu na článek 27 oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 nebo oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 a 2 prokazuje, že přeprava zboží podléhajícího spotřební dani byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud oznámení o přijetí zboží nebo oznámení o vývozu zboží neexistuje z důvodů jiných než uvedených v článku 27, lze ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně prokázat rovněž v souladu s odstavci 3 a 4.

3. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 lze ukončení přepravy prokázat rovněž potvrzením příslušných orgánů členského státu určení vydaným na základě vhodných důkazů, že zboží podléhající spotřební dani dorazilo na místo určení.

Záložní doklad podle čl. 27 odst. 1 písm. a) se považuje za vhodný důkaz.

4. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) nebo v) orgány členského státu odeslání za účelem určení, zda zboží podléhající spotřební dani za okolností uvedených v odstavci 2 opustilo území Unie:

- a) přijmou potvrzení od příslušných orgánů členského státu, v němž se nachází celní úřad výstupu, osvědčující, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Unie, nebo osvědčující, že zboží podléhající spotřební dani bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu v souladu s čl. 16 odst. 1 písm. a) bodem v), jako vhodný důkaz, že dané zboží opustilo území Unie;
- b) mohou zohlednit jakoukoli kombinaci těchto důkazů:
 - i) dodací list;
 - ii) doklad podepsaný nebo ověřený hospodářským subjektem, který přepravil zboží podléhající spotřební dani z celního území Unie, osvědčující výstup zboží;
 - iii) doklad, v němž celní orgán členského státu nebo třetí země osvědčí dodání v souladu s pravidly a postupy použitelnými na takové osvědčování v daném státě nebo zemi;
 - iv) evidence zboží dodaného na loď, letadla nebo zařízení na moři vedenou hospodářskými subjekty;
 - v) jiné důkazy přijatelné pro orgány členského státu odeslání.

5. Pokud příslušné orgány členského státu odeslání přijmou vhodné důkazy, ukončí přepravu v elektronickém systému.

Článek 29

Přenesení pravomoci a svěření prováděcích pravomocí, pokud jde o vyměňované dokumenty v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51, kterými stanoví strukturu a obsah elektronických správních dokladů vyměňovaných prostřednictvím elektronického systému podle čl. 20 odst. 2 pro účely článků 20 až 25 a záložních dokladů uvedených v člancích 26 a 27 v souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla a postupy pro výměnu elektronických správních dokladů pomocí elektronického systému uvedeného v čl. 20 odst. 2 v souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, jakož i pravidla a postupy pro používání záložních dokladů uvedených v člancích 27 a 28. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.
3. Každý členský stát určí pro účely článků 26 a 27 a v souladu s nimi situace, ve kterých lze elektronický systém považovat za nedostupný, a stanoví pravidla a postupy, jež je třeba v takových situacích dodržovat.

ODDÍL 3

ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY

Článek 30

Zjednodušené postupy v rámci jednoho členského státu

Členské státy mohou zavést zjednodušené postupy přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, včetně možnosti upustit u této přepravy od požadavku elektronického dohledu.

Článek 31

Zjednodušené postupy v rámci dvou nebo více členských států

Po dohodě a za podmínek stanovených všemi dotčenými členskými státy mohou být zavedeny zjednodušené postupy pro účely časté a pravidelné přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje mezi územími dvou nebo více členských států.

Toto ustanovení zahrnuje přepravu prostřednictvím pevného potrubí.

KAPITOLA V

PŘEPRAVA A ZDANĚNÍ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI PO PROPUŠTĚNÍ KE SPOTŘEBĚ

ODDÍL 1

NABYTÍ ZBOŽÍ SOUKROMÝMI OSOBAMI

Článek 32

Nabytí zboží soukromou osobou

1. U zboží podléhajícího spotřební dani nabytého soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu a jimi přepravovaného z území jednoho členského státu na území druhého členského státu vzniká povinnost ke spotřební dani pouze v členském státě, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani nabyto.

2. K určení, zda je zboží podléhající spotřební dani uvedené v odstavci 1 určeno pro vlastní potřebu dané soukromé osoby, berou členské státy v úvahu zejména

- a) obchodní status držitele zboží podléhajícího spotřební dani a důvody držení;
- b) místo, kde se zboží podléhající spotřební dani nachází, nebo případně užitý způsob přepravy;
- c) jakýkoli doklad týkající se zboží podléhajícího spotřební dani;
- d) povahu zboží podléhajícího spotřební dani;
- e) množství zboží podléhajícího spotřební dani.

3. Pro účely použití odst. 2 písm. e) mohou členské státy stanovit směrné úrovně pouze jako formu důkazu. Tyto směrné úrovně nesmějí být nižší než

- a) pro tabákové výrobky:
 - cigarety: 800 ks,
 - doutničky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus): 400 ks,
 - doutníky: 200 ks,
 - tabák ke kouření: 1,0 kg;

- b) pro alkoholické nápoje:
- lihoviny: 10 l,
 - meziprodukty: 20 l,
 - vína: 90 l (z nich nejvýše 60 l šumivých),
 - piva: 110 l.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě spotřeby při nabytí minerálních olejů, které již byly propuštěny ke spotřebě v jiném členském státě, jsou-li tyto výrobky přepravovány neobvyklým způsobem soukromou osobou nebo jejím jménem.

Pro účely tohoto odstavce se „přeprouou neobvyklým způsobem“ rozumí jiná přeprava pohonných hmot než v nádržích vozidel nebo ve vhodných rezervních nádržích na pohonné hmoty a přeprava kapalných topných produktů jiná než cisternovými vozidly použitými jménem hospodářských subjektů.

ODDÍL 2

POSTUP PŘI PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI, KTERÉ BYLO PROPUŠTĚNO KE SPOTŘEBĚ NA ÚZEMÍ JEDNOHO ČLENSKÉHO STÁTU A JE PŘEPRAVOVÁNO NA ÚZEMÍ JINÉHO ČLENSKÉHO STÁTU ZA ÚČELEM DODÁNÍ PRO OBCHODNÍ ÚČELY

Článek 33

Obecná ustanovení

1. Je-li zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, přepravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely nebo použito, je toto zboží předmětem spotřební daně v členském státě určení.

V oblasti působnosti úpravy stanovené v tomto oddíle se zboží podléhající spotřební dani přepravuje pouze od certifikovaného odesílatele k certifikovanému příjemci.

2. Pro účely tohoto článku se zboží podléhající spotřební dani považuje za „dodané pro obchodní účely“, pokud bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, přepraveno z tohoto členského státu na území jiného členského státu a dodáno buď jiné než soukromé osobě, nebo soukromé osobě v případě, že se na přepravu nevztahuje článek 32 nebo článek 44. Zboží podléhající spotřební dani se však nepovažuje za dodané pro obchodní účely, pokud je přepravováno touto soukromou osobou pro vlastní potřebu z území jiného členského státu.

3. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto článku je zahájena v okamžiku, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí prostory certifikovaného odesílatele nebo jakékoli místo v členském státě odeslání, které bylo před zahájením přepravy oznámeno příslušným orgánům členského státu odeslání.

4. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto článku je ukončena v okamžiku, kdy certifikovaný příjemce převzal dodávku zboží podléhajícího spotřební dani ve svých prostorách nebo na jakémkoli místě v členském státě určení, které bylo před zahájením přepravy oznámeno příslušným orgánům členského státu určení.

5. Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně, které platí ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost v členském státě určení.

Článek 34

Uskutečnění zdanitelného plnění

1. Certifikovaný příjemce je osobou povinnou k daňové povinnosti ke spotřební dani, která vzniká, když je zboží doručeno do členského státu určení, s výjimkou případů, kdy během přepravy došlo k nesrovnalosti podle článku 46.

1a. V případě chybějící registrace nebo certifikace jedné nebo všech osob podílejících se na přepravě se tyto osoby rovněž stávají osobami povinnými ke spotřební dani.

2. Zboží podléhající spotřební dani, které je drženo na palubě lodi nebo letadla na cestě mezi územími dvou členských států, ale není k dispozici pro prodej, nachází-li se loď nebo letadlo na území některého dotčeného členského státu, nepodléhá spotřební dani v tomto členském státě.

Článek 35

Podmínky přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu

1. Má se za to, že přeprava zboží podléhajícího spotřební dani splňuje požadavky podle tohoto oddílu, pouze pokud probíhá za použití zjednodušeného elektronického správního dokladu zpracovávaného v souladu s článkem 36.

2. Certifikovaný příjemce podle čl. 34 odst. 1 musí splnit všechny tyto požadavky:
 - a) před odesláním zboží poskytne zajištění kryjící rizika spojená s nezaplacením spotřebních daní, k němuž může dojít při přepravě přes území tranzitních členských států a v členském státě určení;
 - b) po ukončení přepravy zboží zaplatí spotřební daň splatnou v členském státě určení podle postupu stanoveného tímto členským státem;
 - c) souhlasí se všemi kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží podléhající spotřební dani bylo skutečně přijato a že spotřební daň vyměřená z tohoto zboží byla zaplacená.
3. Odchylně od odst. 2 písm. a) mohou příslušné orgány členského státu určení za podmínek, které určí, umožnit, aby zajištění poskytl dopravce, vlastník zboží podléhajícího spotřební dani, certifikovaný odesílatel, společně jakákoli kombinace dvou nebo více těchto osob [...] s certifikovaným příjemcem nebo bez něj.
4. Zajištění uvedené v odst. 2 písm. a) platí pro celou Unii.
5. Členské státy stanoví podrobná pravidla upravující poskytování a platnost zajištění.
6. Oprávněný skladovatel nebo registrovaný odesílatel může poté, co informuje příslušné orgány členského státu odesláním, jednat pro účely tohoto oddílu jako certifikovaný odesílatel.
7. Oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce může poté, co informuje příslušné orgány členského státu určení, jednat pro účely tohoto oddílu jako certifikovaný příjemce.
8. V případě certifikovaného odesílatele nebo certifikovaného příjemce, který odesílá nebo přijímá zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, je povolení uvedené v čl. 3 odst. 11 a 12 omezeno na přesně stanovené množství zboží podléhajícího spotřební dani, jednoho příjemce nebo odesílatele a přesně stanovenou dobu. Členské státy mohou povolení omezit na jednu přepravu. Tato dočasná certifikace může být bez ohledu na požadavky uvedené v čl. 3 odst. 11 a 12 rovněž udělena soukromým osobám, jež jednájí jako odesílatelé nebo příjemci, je-li zboží podléhající spotřební dani dodáno pro obchodní účely v souladu s čl. 33 odst. 2.

Článek 36

Zjednodušený elektronický správní doklad

1. Má-li být zboží podléhající spotřební dani přepravováno podle tohoto oddílu, certifikovaný odesílatel pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odeslání návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu.

2. Příslušné orgány členského státu odeslání elektronicky ověří údaje poskytnuté v návrhu zjednodušeného elektronického správního dokladu.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí certifikovaného odesílatele.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu odeslání přidělí dokumentu specifický zjednodušený správní referenční kód, který sdělí certifikovanému odesílateli.

3. Příslušné orgány členského státu odeslání neprodleně předají zjednodušený elektronický správní doklad příslušným orgánům členského státu určení, které jej předají certifikovanému příjemci.

4. Certifikovaný odesílatel předá osobě, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo v případě, že zboží žádná osoba nedoprovází, dopravci specifický zjednodušený správní referenční kód. Osoba, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo dopravce poskytne tento kód příslušným orgánům na vyžádání kdykoli během přepravy.

5. Během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu může certifikovaný odesílatel pomocí elektronického systému změnit místo určení na jiné místo dodání v témže členském státě obsluhované tímto certifikovaným příjemcem, nebo na místo odeslání. Za tímto účelem certifikovaný příjemce pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického dokladu o změně místa určení.

Článek 37

Oznámení o přijetí zboží

1. Po přijetí zboží podléhajícího spotřební dani předloží certifikovaný příjemce pomocí elektronického systému příslušným orgánům členského státu určení neprodleně, avšak nejdéle do pěti pracovních dní po ukončení přepravy, s výjimkou případů příslušným orgánům uspokojivě zdůvodněných, oznámení o přijetí tohoto zboží.

2. Příslušné orgány členského státu určení elektronicky ověří údaje uvedené v oznámení o přijetí zboží.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí certifikovaného příjemce.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu určení vystaví certifikovanému příjemci potvrzení o registraci oznámení o přijetí zboží a zašlou jej příslušným orgánům členského státu odeslání.

Oznámení o přijetí zboží se považuje za dostatečný důkaz o tom, že certifikovaný příjemce splnil všechny nezbytné formality a zaplatil členskému státu určení případnou spotřební daň nebo že splnil režim s podmíněným osvobozením od daně v souladu s kapitolou III nebo že zboží podléhající spotřební dani je od spotřební daně osvobozeno.

3. Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o přijetí zboží certifikovanému odesílateli.

4. Spotřební daň zaplacená v členském státě odeslání se na žádost a na základě oznámení o přijetí zboží podle odstavce 1 vrátí.

Článek 38

Záložní postup a zpětné doplnění při odeslání

1. Odchylně od článku 36, je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, může certifikovaný odesílatel zahájit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani za podmínky, že:

- a) zboží provází záložní doklad, který obsahuje stejné údaje jako návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu uvedený v čl. 35 odst. 1;
- b) certifikovaný odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením přepravy.

Členský stát odeslání může od certifikovaného odesílatele vyžadovat kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci písm. a), ověření údajů uvedených v této kopii členským státem odeslání a v případě, že odpovědnost za nedostupnost elektronického systému nese certifikovaný odesílatel, příslušné informace o důvodech této nedostupnosti před zahájením přepravy.

2. Jakmile je dostupnost elektronického systému obnovena, předloží certifikovaný odesílatel návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu v souladu s čl. 36 odst. 1.

Jakmile jsou údaje uvedené v návrhu zjednodušeného elektronického správního dokladu ověřeny v souladu s čl. 36 odst. 2 a jsou správné, nahradí tento doklad záložní doklad uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku. Ustanovení čl. 36 odst. 3 a článku 37 se použijí obdobně.

3. Certifikovaný odesílatel uschovává kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 písm. a) ve své evidenci.

4. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, smí certifikovaný odesílatel změnit místo určení zboží podle čl. 36 odst. 5 a tuto informaci sdělí příslušným orgánům členského státu odeslání pomocí alternativních komunikačních prostředků. Certifikovaný odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením změny místa určení. Odstavce 2 až 3 tohoto článku se použijí obdobně.

Článek 39

Záložní doklady a zpětné doplnění údajů – oznámení o přijetí zboží

Pokud má být zboží podléhající spotřební dani přepravováno podle tohoto oddílu a po ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani nelze předložit oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 37 odst. 1, a to buď proto, že elektronický systém je v členském státě určení nedostupný, nebo proto, že dosud nebyly provedeny postupy uvedené v čl. 38 odst. 2, certifikovaný příjemce, s výjimkou řádně odůvodněných případů, předloží příslušným orgánům členského státu určení záložní doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží a uvádějící, že přeprava byla ukončena.

S výjimkou případů, kdy může certifikovaný příjemce oznámení o přijetí zboží předložit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, jak stanoví čl. 37 odst. 1, nebo řádně odůvodněných případů zašlou příslušné orgány členského státu určení kopii záložního dokladu uvedeného v prvním pododstavci příslušným orgánům členského státu odeslání. Příslušné orgány členského státu odeslání předají tuto kopii certifikovanému odesílateli nebo ji pro něj uschovají.

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě určení nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 38 odst. 2, předloží certifikovaný příjemce oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 37 odst. 1. Ustanovení čl. 37 odst. 2 a 3 se použijí obdobně.

Článek 40

Alternativní důkazy o přijetí

1. Bez ohledu na článek 39 oznámení o přijetí zboží vyžadované podle čl. 37 odst. 1 prokazuje, že zboží podléhající spotřební dani bylo doručeno certifikovanému příjemci.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud oznámení o přijetí zboží neexistuje z důvodů jiných než uvedených v článku 39, lze dodání zboží podléhajícího spotřební dani rovněž prokázat potvrzením příslušných orgánů členského státu určením vydaným na základě vhodných důkazů, že odeslané zboží podléhající spotřební dani dorazilo na místo určení.

Záložní doklad uvedený v čl. 39 prvním pododstavci se považuje za vhodný důkaz pro účely prvního pododstavce.

3. Jestliže příslušné orgány členského státu odeslání akceptovaly potvrzení od příslušných orgánů členského státu určením, považuje se to za dostatečný důkaz o tom, že certifikovaný příjemce splnil všechny nezbytné formality a zaplatil členskému státu určením případnou spotřební daň.

Článek 41

Odchylka od povinnosti používat elektronický systém – zjednodušené postupy ve dvou nebo více členských státech

Po dohodě a za podmínek stanovených všemi dotčenými členskými státy mohou být zavedeny zjednodušené postupy pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu, která se uskutečňuje mezi územími dvou nebo více členských států.

Článek 42

Přeprava zboží propuštěného ke spotřebě mezi dvěma místy na území téhož členského státu přes území jiného členského státu

1. Je-li zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu, přepravováno do místa určení nacházejícího se na území téhož členského státu přes území jiného členského státu, musí být splněny tyto požadavky:

- a) přeprava probíhá za použití zjednodušeného elektronického správního dokladu podle čl. 35 odst. 1 a po vhodné trase;
- b) certifikovaný příjemce potvrdí přijetí zboží v souladu s požadavky příslušných orgánů v místě určení;
- c) certifikovaný odesílatel a certifikovaný příjemce souhlasí se všemi kontrolami, které jejich příslušným orgánům umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.

2. Je-li zboží podléhající spotřební dani přepravováno za podmínek uvedených v odstavci 1 často a pravidelně, mohou dotčené členské státy po dohodě a za podmínek, které určí, zjednodušit požadavky uvedené v odstavci 1.

Článek 43

Přenesení pravomoci a svěřeni prováděcích pravomocí, pokud jde o přepravu zboží, které má být dodáno pro obchodní účely

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51, kterými stanoví strukturu a obsah elektronických správních dokladů vyměřovaných prostřednictvím elektronického systému pro účely článků 36 a 37 a záložních dokladů uvedených v člancích 38, 39 a 41 v souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla a postupy pro výměnu elektronických správních dokladů prostřednictvím elektronického systému pro účely článků 36 a 37 a pravidla a postupy pro používání záložních dokladů uvedených v člancích 38, 39 a 41 v souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 52.

ODDÍL 3

PRODEJ NA DÁLKU

Článek 44

Prodej na dálku

1. Zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, bylo zakoupeno osobou, která není oprávněným skladovatelem, registrovaným příjemcem ani certifikovaným příjemcem, která je usazena v jiném členském státě a která nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a bylo odesláno nebo přepraveno na území jiného členského státu přímo nebo nepřímo odesílatelem, který vykonává samostatnou hospodářskou činnost, nebo jeho jménem, podléhá spotřební dani v členském státě určení.
2. V případě uvedeném v odstavci 1 vzniká daňová povinnost ke spotřební dani v členském státě určení v okamžiku dodání zboží podléhajícího spotřební dani. Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost.

Spotřební daň se platí postupem stanoveným členským státem určení.

3. Osobou povinnou přiznat a zaplatit spotřební daň v členském státě určení je odesílatel.

Členský stát určení však může odesílateli umožnit, aby jako osobu povinnou přiznat a zaplatit spotřební daň jmenoval daňového zástupce, který je usazen v členském státě určení. Daňový zástupce musí být schválen příslušnými orgány tohoto členského státu. Členské státy mohou stanovit, že v případě, že odesílatel nebo daňový zástupce nedodržel odst. 4 písm. a), je osobou povinnou přiznat a zaplatit spotřební daň příjemce zboží podléhajícího spotřební dani.

4. Odesílatel nebo daňový zástupce musí splnit tyto požadavky:
 - a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani zaregistruje svou totožnost a poskytne zajištění spotřební daně u konkrétně určeného příslušného úřadu a za podmínek stanovených členským státem určení;
 - b) zaplatí spotřební daň u úřadu uvedeného v písmeni a) poté, co zboží podléhající spotřební dani bylo dodáno;
 - c) vede evidenci dodávek zboží podléhajícího spotřební dani.

Dotčené členské státy mohou za podmínek, které určí, tyto požadavky na základě dvoustranných nebo vícestranných dohod zjednodušit.

5. V případě uvedeném v odstavci 1 se spotřební daň uložená v prvním členském státě na žádost odesílatele vrátí, pokud odesílatel nebo daňový zástupce dodržel postupy stanovené v odstavci 4.
6. Členské státy mohou stanovit zvláštní pravidla pro uplatňování odstavců 1 až 5 na zboží podléhající spotřební dani, na které se vztahuje zvláštní vnitrostátní úprava distribuce.

ODDÍL 4

Zničení a ztráta

Článek 45

Zničení a ztráta

1. V situacích uvedených v čl. 33 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 nevzniká ve vztahu ke zboží podléhajícímu spotřební dani, jež bylo při přepravě na území jiného členského státu, než ve kterém bylo propuštěno ke spotřebě, úplně zničeno nebo nenahraditelně ztraceno v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů tohoto členského státu zboží zničit, daňová povinnost v tomto členském státě.

Pro účely této směrnice se zboží považuje za úplně zničené nebo nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být použito jako zboží podléhající spotřební dani.

2. V případě částečné ztráty v důsledku povahy zboží, k níž dojde během jeho přepravy na území jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém bylo propuštěno ke spotřebě, nevzniká v tomto členském státě daňová povinnost ke spotřební dani, pokud výše ztráty nepřekročí společnou mez částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani stanovenou v souladu s čl. 6 odst. 9, pokud členský stát nemá přiměřený důvod k podezření na podvod nebo nesrovnalost.

3. Úplné zničení nebo úplnou či částečnou nenahraditelnou ztrátu zboží podléhajícího spotřební dani podle odstavce 1 je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k úplnému zničení nebo úplné či částečné nenahraditelné ztrátě došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

Je-li konstatováno úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani, zajištění poskytnuté v souladu s čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo čl. 44 odst. 4 písm. a) se po předložení uspokojivého důkazu v plné nebo případně částečné výši uvolní.

ODDÍL 5

NESROVNALOSTI BĚHEM PŘEPRAVY ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI

Článek 46

Nesrovnalosti během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani

1. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1 na území jiného členského státu než na území členského státu, ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, podléhá toto zboží spotřební dani a daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1 na území jiného členského státu než na území členského státu, ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, avšak není možné určit, kde k ní došlo, podléhá toto zboží spotřební dani a daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě, v němž byla nesrovnalost zjištěna.

Pokud se však do tří let ode dne nabytí zboží podléhajícího spotřební dani zjistí, na území kterého členského státu k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

3. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká osobě, která poskytla zajištění daně v souladu s čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo čl. 44 odst. 4 písm. a), a jakékoli osobě, která se podílela na nesrovnalosti. Má-li povinnost přiznat a zaplatit tutéž spotřební daň více osob, odpovídají společně a nerozdílně.

Příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě, na žádost vrátí nebo prominou spotřební daň, pokud byla vybrána v členském státě, v němž došlo k nesrovnalosti nebo v němž byla nesrovnalost zjištěna. Příslušné orgány členského státu určení uvolní zajištění poskytnuté podle čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo podle čl. 44 odst. 4 písm. a).

4. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1, na niž se nevztahuje článek 45 a kvůli níž nebyla přeprava nebo část přepravy zboží podléhajícího spotřební dani řádně ukončena.

5. Za nesrovnalost se považuje jakákoli chybějící registrace nebo certifikace jedné nebo všech osob podílejících se na přepravě v rozporu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 4 písm. a) nebo jakékoli nedodržení ustanovení čl. 35 odst. 1. Odstavce 1 až 4 se použijí obdobě, není-li příjemce osobou povinnou k daňové povinnosti ke spotřební dani podle poslední věty čl. 44 odst. 3.

KAPITOLA VI

RŮZNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

ZNAČENÍ

Článek 47

Značení

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 2, mohou členské státy vyžadovat, aby zboží podléhající spotřební dani v okamžiku propuštění ke spotřebě na jejich území nebo v případech stanovených v čl. 33 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 při vstupu na jejich území neslo daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení používané pro daňové účely.
2. Každý členský stát vyžadující používání daňového značení nebo vnitrostátního identifikačního značení podle odstavce 1 je musí zpřístupnit oprávněným skladovatelům v ostatních členských státech. Každý členský stát však může stanovit, že se tato značení zpřístupní daňovému zástupci schválenému příslušnými orgány daného členského státu.
3. Aniž jsou dotčeny předpisy, které přijmou k zajištění řádného uplatňování tohoto článku a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, dbají členské státy na to, aby daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 nebylo překážkou volného pohybu zboží podléhajícího spotřební dani.

Je-li zboží podléhající spotřební dani opatřeno takovými daňovými nebo identifikačními značeními, je jakákoli částka zaplacená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení s výjimkou nákladů na jejich vydání vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který je vydal, vznikla-li daňová povinnost ke spotřební dani a tato spotřební daň byla vybrána v jiném členském státě.

Členský stát, který značení vydal, může nicméně vrácení, prominutí nebo uvolnění zaplacené nebo zajištěné částky podmínit tím, že je jeho příslušným orgánům uspokojivě prokázáno, že daná značení byla odstraněna nebo zničena.
4. Daňová značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 platí pouze v členském státě, který je vydal. Členské státy však mohou tato značení vzájemně uznávat.

ODDÍL 2

MALÍ VÝROBCI VÍNA

Článek 48

Malí výrobci vína

1. Členské státy mohou osvobodit malé výrobce vína od požadavků podle článků 14 až 31 a od dalších požadavků týkajících se přepravy a sledování. Uskutečňují-li tito malí výrobci plnění uvnitř Unie sami, musí o tom uvědomit své příslušné orgány a vyhovět požadavkům stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273¹⁷.
2. Jsou-li malí výrobci vína osvobozeni od požadavků podle odstavce 1, uvědomí příjemce prostřednictvím dokladu požadovaného nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 nebo odkazu na tento doklad příslušné orgány členského státu určení o přijatých dodávkách vína.
3. Pro účely tohoto článku se „malým výrobcem vína“ rozumí producent, který vyrobí v průměru méně než 1 000 hl vína za každý vinařský rok na základě průměrné roční produkce po dobu nejméně tří po sobě jdoucích vinařských roků v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273.

ODDÍL 3

ZÁSOBOVÁNÍ LODÍ A LETADEL

Článek 49

Zásobování lodí a letadel

Dokud Rada nepřijme předpisy Unie o zásobování lodí a letadel, mohou členské státy pro takové zásobování ponechat v platnosti své vnitrostátní předpisy týkající se osvobození od daně.

¹⁷ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 ze dne 11. prosince 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, registr vinic, průvodní doklady a certifikaci, evidenční knihu vstupů a výstupů, povinná prohlášení, oznámení a zveřejňování oznamovaných informací, doplňuje se nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o příslušné kontroly a sankce, mění se nařízení Komise (ES) č. 555/2008, (ES) č. 606/2009 a (ES) č. 607/2009 a zrušuje se nařízení Komise (ES) č. 436/2009 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/560 (Úř. věst. L 58, 28.2.2018, s. 1).

ODDÍL 4

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ

Článek 50

Zvláštní opatření

Členské státy, které uzavřely dohodu o odpovědnosti za výstavbu a údržbu přeshraničního mostu, mohou přijmout opatření odchylovající se od této směrnice za účelem zjednodušení postupu pro výběr spotřební daně ze zboží podléhajícího spotřební dani a použitého pro výstavbu a údržbu daného mostu.

Pro účely těchto opatření se most a staveniště uvedená v takové dohodě považují za součást území členského státu, který je v souladu s dohodou odpovědný za výstavbu nebo údržbu mostu.

Daný členský stát oznámí tato opatření Komisi, která uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA VII

VÝKON PŘENESENÉ PRAVOMOCI A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 51

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 8, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od dvacátého dne po vyhlášení této směrnice v Úředním věstníku.
3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 8, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 8, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VIII

PODÁVÁNÍ ZPRÁV A PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 53

Podávání zpráv o provádění této směrnice

Komise každých pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. První zprávu předloží nejpozději tři roky po dni použitelnosti této směrnice.

Tato první zpráva posoudí zejména uplatňování a dopad vnitrostátních ustanovení přijatých a uplatňovaných podle článku 32 této směrnice a zohlední relevantní poznatky o dopadu těchto ustanovení, pokud jde o přeshraniční účinek, daňové podvody, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňové úniky nebo zneužívání daňového systému či dopad na hladké fungování vnitřního trhu nebo na veřejné zdraví.

Členské státy na požádání předloží Komisi dostupné relevantní informace potřebné k vypracování této zprávy.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 54

Přechodná ustanovení

Členské státy povolí přijímání zboží podléhajícího spotřební dani na základě formalit stanovených v článcích 33, 34 a 35 směrnice 2008/118/ES do 31. prosince 2023.

Vyrozumění uvedená v čl. 21 odst. 5 této směrnice lze podávat jinými způsoby než pomocí elektronického systému do 13. února 2024.

Článek 55

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 31. prosince 2021 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19 až 22, 25 až 29, 33 až 46, 54, 55 a 57. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

S výhradou článku 54 použijí tyto předpisy ode dne 13. února 2023.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 56

Zrušení

Směrnice 2008/118/ES ve znění aktů uvedených v příloze I části A se zrušuje s účinkem ode dne 13. února 2023, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze I části B ve vnitrostátním právu a dnů jejich použitelnosti.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 57

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1, 4, 5, 7 až 11, 13 až 15, 18, 23, 24, 30 až 32, 47 až 53, 56 a 58 se použijí ode dne 13. února 2023.

Článek 58

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament Za Radu

předseda/předsedkyně předseda nebo předsedkyně

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní,
pokud jde o obsah elektronického registru**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 19 nařízení Rady (EU) č. 389/2012³ ukládá členským státům povinnost provozovat elektronické registry povolení udělených hospodářským subjektům a skladům zabývajícím se přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.
- (2) Směrnice XXX/ES rozšiřuje použití elektronického systému, který se v současné době používá pro dohled nad přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, o dohled nad zbožím podléhajícím spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté přepraveno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely.
- (3) K tomu, aby se umožnilo řádné fungování elektronického systému tím, že se zajistí uchování úplných, aktuálních a přesných údajů, je nezbytné změnit článek 19 nařízení (EU) č. 389/2012 tak, aby zahrnoval dvě nové kategorie hospodářských subjektů: certifikované odesílatele, kteří jsou zaregistrováni jako odesílatelé zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě, a certifikované příjemce, kteří jsou zaregistrováni jako příjemci zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě.
- (4) V souladu s článkem 22 směrnice XXX/ES mohou v případě přepravy energetických produktů po moři nebo vnitrozemskou vodní cestou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby v době odeslání odesílatel v návrhu elektronického správního dokladu uvedeném v čl. 20 odst. 2 směrnice nevyplňoval údaje o příjemci. V souladu s nařízením (EU) č. 389/2012 smí tyto informace do elektronického registru zadávat pouze oprávněný skladovatel. Je nezbytné, aby rovněž registrovaný odesílatel měl možnost zadávat do elektronického registru informace týkající se jeho oprávnění nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání.
- (5) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozšíření elektronického registru tak, aby zahrnoval hospodářské subjekty zabývající se přepravou zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu zajištění harmonizovaného fungování elektronického systému a usnadnění boje proti podvodům lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

³ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

- (6) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. Vzhledem k omezením stanoveným tímto nařízením nepřesahuje zpracovávání těchto údajů na základě tohoto nařízení rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro účely ochrany legitimních daňových zájmů členských států.
- (7) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁴.
- (8) Aby se datum použitelnosti tohoto nařízení uvedlo do souladu s datem použitelnosti ustanovení směrnice XXX/ES o automatizaci přepravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je přepravováno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely na území tohoto jiného členského státu, a členskými státy se zajistil dostatek času k přípravě na změny vyplývající z tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení použít ode dne 13. února 2023.
- (9) Nařízení (EU) č. 389/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 19 nařízení (EU) č. 389/2012 se mění takto:

- 1) v odst. 1 písm. a) se doplňují nové body iv) a v), které znějí:
- „iv) certifikování odesílatelů ve smyslu čl. 3 bodu 11 směrnice XXX/ES;
- v) certifikování příjemců ve smyslu čl. 3 bodu 12 směrnice XXX/ES;“

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2) odstavec 2 se mění takto:

a) písmena f) a g) se nahrazují tímto:

„f) u oprávněných skladovatelů daňový sklad nebo seznam daňových skladů, na něž se vztahuje povolení, a pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že skladovatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice XXX/ES, rozdělit přepravu v souladu s článkem 23 směrnice XXX/ES nebo nechat přepravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice, údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel nebo certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 6 a 7 směrnice XXX/ES;

g) u registrovaných příjemců, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že příjemce je oprávněn nechat přepravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 směrnice XXX/ES, údaj o tom, že jedná jako certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 7 směrnice XXX/ES;“

b) doplňuje se nové písmeno k), které zní:

„k) u registrovaných odesílatelů údaj o tom, že odesílatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice XXX/ES, údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel v souladu s čl. 35 odst. 6 směrnice XXX/ES.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. února 2023.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

Prohlášení Komise k provádění článku 32 směrnice 2008/118

„Komise připomíná význam zajištění volného pohybu zboží a současně i zajištění ochrany veřejného zdraví. V zájmu zabezpečení této rovnováhy je nezbytné ujasnit stávající pravidla a ustanovení článku 32.

Komise především připomíná, že podle článku 34 SFEU jsou množstevní omezení dovozu mezi členskými státy zakázána, a že by tudíž ze zásady neměla existovat žádná omezení toho, co si soukromé osoby mohou koupit a vzít s sebou, cestují-li mezi členskými státy EU, pokud dané výrobky zakoupili pro vlastní potřebu, a nikoliv za účelem dalšího prodeje. Spotřební daně budou zahrnuty v ceně výrobků v členském státě nákupu a v žádném jiném členském státě nevznikne povinnost k další platbě daní.

V případě zboží podléhajícího spotřební dani, jako jsou alkoholické nápoje a tabákové výrobky, se však uplatňují zvláštní pravidla. Pokud soukromá osoba tyto výrobky zakoupí v jednom členském státě a převáží je do jiného členského státu, uplatní se zásada, že se v členském státě určení žádná spotřební daň nemusí platit, pouze pokud daný cestující přepravuje toto zboží sám a toto zboží je určeno pro jeho vlastní potřebu.

K rozhodnutí o tom, zda jsou tyto výrobky určeny pro vlastní potřebu cestujícího, vyjmenovává čl. 32 odst. 3 řadu kritérií, jež musí členské státy vzít v úvahu. „Vlastní potřebou“ se rozumí, že je dané zboží drženo pro soukromé účely cestujícího. To znamená, že zahrnuty nejsou žádné dary pro jiné osoby ani zboží určené pro obchodní účely.

Pokud jde o množství zboží podléhajícího spotřební dani, uvádí čl. 32 odst. 3, že členské státy mohou stanovit směrné úrovně, které slouží jako určitý důkaz toho, k jakému použití má dané zboží sloužit. Je-li množství zboží podléhajícího spotřební dani nižší než směrné úrovně, lze předpokládat, že jde o zboží pro vlastní potřebu. Překročení směrných úrovní naproti tomu dává členskému státu oprávněné důvody k podezření, že zboží není určeno pro vlastní potřebu, ledaže je prokázán opak. Není-li prokázáno, že je zboží určeno pro vlastní potřebu, vzniká v členském státě spotřeby daňová povinnost ke spotřební dani.

V návaznosti na závěry Rady ze dne 5. prosince 2017 ke zprávě Komise o směrnici Rady 2008/118/ES zahájila Komise studii, jež má vyhodnotit uplatňování článku 32 (a článku 36 o prodeji na dálku), a zejména zda uvedená ustanovení i nadále plní svůj účel a vyvažují cíle veřejných příjmů na jedné straně a ochrany zdraví na straně druhé.“